

Lovforslag nr. L 132. Fremsat den 18. januar 1995 af miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund¹⁾

§ 1

I lov nr. 293 af 10. juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Miljø- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling for ansøgninger om meddelelse af tilladelser som nævnt i *stk. 1.*«.

2. I § 6, *stk. 1*, indsættes som 2. *punktum*:

»Sager vedrørende tilladelser, der meddeles efter bekendtgørelse i henhold til § 12, *stk. 1*, litra c, forelægges dog ikke forinden for udvalget, der underrettes, når tilladelsen er meddelt.«.

3. I § 6 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Kan udvalget ikke tilslutte sig meddelelse af en tilladelse som nævnt i *stk. 1*, 1. punktum, underretter udvalget ministeren om begrundelsen herfor, såfremt ministeren anmoder herom.«.

4. I § 8 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* Såfremt staten eller et af staten ejet selskab deltager i virksomhed i henhold til en tilladelse efter § 5 til efterforskning og indvin-

ding af kulbrinter, meddelt efter den 1. juli 1995, må staten eller det af staten ejede selskab ved udøvelsen af stemmeret alene varetage de hensyn, som tilgodeses efter denne lov, ligesom den måde, hvorpå stemmeretten udøves, ikke må være til hinder for, at rettighedshaverens virksomhed baseres på forretningsmæssige principper. Staten eller et af staten ejet selskab må ikke modtage underretning om eller udøve nogen stemmeret ved afgørelser om rettighedshaverens valg af leverandører. Staten eller et af staten ejet selskab må ikke sammen med en eller flere andre danske offentlige deltagere i virksomheden udøve flertalsstemmeret ved andre afgørelser.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i *stk. 2* kan det som vilkår for en tilladelse fastsættes, at afgørelser, som rettighedshaveren måtte træffe, og som ikke vil være i overensstemmelse med de vilkår, der måtte være fastsat i tilladelsen med henblik på varetagelse af ressourcemæssige hensyn eller statens økonomiske interesser, ikke er bindende for udøveren af statsdeltagelsen, såfremt denne inden for en nærmere fastsat frist meddeler de øvrige indehavere af tilladelsen, at man modsætter sig afgørelsen. Adgangen til at modsætte sig en afgørelse skal i givet fald udøves ikke-diskriminerende, særligt for så vidt angår investeringsafgørelser og rettighedshaverens valg af leverandører.

Stk. 4. Såfremt statsdeltagelsen udøves af et

¹⁾ Lovændringen indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 94/22/EF af 30. maj 1994, EFT. 30. juni 1994, L. 164/3 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelse til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter og Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985, EFT. 5. juli 1985, L. 175/40 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet).

af staten ejet selskab, som tillige indehaver tilladelser, som nævnt i stk. 2, eller andele heri erhvervet på andet grundlag, skal selskabet føre særskilte regnskaber over virksomheden i henhold til hver af disse kategorier af andele og sikre, at der ikke gives oplysninger fra den del af selskabet, som udøver statsdeltagelsen, til den del af selskabet, som har erhvervet andele af tilladelser på andet grundlag. Såfremt den del af selskabet, som udøver statsdeltagelsen, imidlertid antager den del af selskabet, som har erhvervet andele af tilladelser på andet grundlag, som rådgiver, kan førstnævnte stille de oplysninger til rådighed for sidstnævnte, som er nødvendige for, at rådgivningsarbejdet kan udføres. De øvrige medindehavere af tilladelser, som oplysningerne vedrører, skal på forhånd oplyses om, hvilke oplysninger der vil blive givet på denne måde og have tilstrækkelig tid til at kunne rejse indvendinger.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan i vilkårene for tilladelser eller i særskilte aftaler mellem miljø- og energiministeren og udøveren af statsdeltagelsen fastsætte nærmere regler vedrørende de i stk. 2 og 4 omhandlede forhold.«.

5. I § 9, 1. punktum ændres »hvilke afgifter« til: »hvilket vederlag«.

6. § 12, affattes således:

»§ 12. Tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af kulbrinter meddeles efter miljø- og energiministerens bestemmelse på en af de i litra a-d nævnte måder:

- a) Efter offentlig indkaldelse af ansøgninger. Meddelelse om indkaldelse af ansøgninger offentliggøres i Statstidende og i De Europæiske Fællesskabers Tidende mindst 90 dage før ansøgningsfristens udløb.
- b) Såfremt en ansøgning om meddelelse af tilladelse til et område er indgivet uden forudgående indkaldelse i.h.t. litra a., og miljø- og energiministeren finder, at ansøgningen bør behandles, offentliggør ministeren en meddelelse om ansøgningen i Statstidende og i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Andre interesserede skal have en frist på mindst 90 dage efter offentliggørelsen til at indsende deres ansøgning. Det skal af de i litra a og b, 1. og 2. pkt., nævnte meddelelser som minimum fremgå, at der kan ansø-

ges om eneret til efterforskning og indvinding af kulbrinter, hvilke områder der kan ansøges om eller er ansøgt om, hvornår tilladelserne forventes meddelt samt, hvor oplysninger om vilkår m.v. kan indhentes. Ændringer af vilkår m.v. meddeles alle berørte parter.

- c) Når anvendelsen af de i litra a eller b omhandlede procedurer ikke skønnes at være hensigtsmæssig, kan miljø- og energiministeren meddele tilladelser inden for nærmere angivne områder og eventuelt inden for nærmere angivne tidsrum uden at indlede de i litra a og b nævnte procedurer. Iværksættelse af en sådan procedure sker ved særskilt bekendtgørelse. Bekendtgørelsen kan først træde i kraft, når en meddelelse om iværksættelse af proceduren er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, hvori det som minimum oplyses, hvilke områder, der kan indgives ansøgning om, og hvor der kan indhentes nærmere oplysninger om vilkårene. Ændringer i bekendtgørelsen meddeles på samme måde.
- d) Når geologiske eller produktionsmæssige hensyn taler herfor, kan miljø- og energiministeren meddele tilladelser til et område til indehavere af tilladelser til et tilstødende område uden at anvende procedurerne i litra a-c. Indehaverne af tilladelser i alle øvrige tilstødende områder skal i sådanne tilfælde have mulighed for at indgive ansøgninger og have tilstrækkelig tid hertil samt have adgang til oplysninger om de vilkår m.v., der gælder for sådanne tilladelser.

Stk. 2. Før indkaldelse af ansøgninger finder sted i henhold til stk. 1, litra a eller b, eller bekendtgørelse i henhold til litra c udstedes, forelægger miljø- og energiministeren for Folketingets Energipolitiske Udvalg en redegørelse for, hvilke områder eller blokke, der agtes udbudt og de generelle vilkår, hvorunder tilladelser agtes meddelt. Udvalgets medlemmer og andre, der måtte være til stede under udvalgets forhandlinger vedrørende sådanne redegørelser, er forpligtet til at bevare tavshed om, hvad de erfarer i udvalget med hensyn til de vilkår, hvorunder tilladelser agtes meddelt efter proceduren i stk. 1, litra a, indtil det tidspunkt, hvor der foretages offentlig indkaldelse af ansøgninger.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan undlade at meddele tilladelse på grundlag af de ansøgninger, der er indkommet i forbindelse

med anvendelse af de i stk. 1, litra a og b omhandlede procedurer.

Stk. 4. De vilkår, hvorunder tilladelser agtes meddelt efter proceduren i stk. 1, litra a, må ikke offentliggøres før det tidspunkt, hvor der foretages offentlig indkaldelse af ansøgninger.«.

7. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. De i § 12, stk. 1, nævnte tilladelser meddeles på grundlag af udvælgelseskriterier vedrørende:

- a) ansøgerens sagkundskab og økonomiske baggrund og
- b) de efterforskningsarbejder, som ansøgerne har til hensigt at udføre eller måden, hvorpå ansøgerne har til hensigt at foretage indvinding i det pågældende område.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan herover bestemme, at størrelsen af det beløb ansøgerne tilbyder at betale ved udstedelsen af tilladelsen, skal indgå i udvælgelseskriterierne.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan endvidere fastsætte andre relevante, objektive og ikke-diskriminerende udvælgelseskriterier med henblik på at foretage det endelige valg mellem ansøgere, som vurderes at stå lige efter en bedømmelse af de under litra a og b, og eventuelt stk. 2, omhandlede udvælgelseskriterier.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan, ud over de i stk. 1-3 omhandlede kriterier, ved bedømmelsen af ansøgere lægge vægt på en eventuel manglende effektivitet eller manglende opfyldelse af forpligtelser i forbindelse med tidligere tilladelser.

Stk. 5. Såfremt miljø- og energiministeren fastsætter, at det i en procedure for meddelelse af tilladelser skal indgå, at sammensætning af grupper af virksomheder, der i forening meddeles tilladelser, som nævnt i stk. 1, foretages af ministeren, skal sammensætningen ske på grundlag af et eller flere af de i stk. 1-4 omhandlede kriterier.

Stk. 6. Såfremt miljø- og energiministeren fastsætter, at det i en procedure for meddelelse af tilladelser skal indgå, at udpegningsoperatører for en gruppe af virksomheder, der i forening meddeles tilladelser, foretages af ministeren, skal udpegningsoperatøren ske på grundlag af sagkundskab og eventuelt andre af de i stk. 1-4 omhandlede kriterier.

Stk. 7. De i stk. 1-6 nævnte kriterier offentliggøres sammen med de i § 12, stk. 1, litra a-c, nævnte indkaldelser af ansøgninger. Enhver ændring af disse kriterier offentliggøres på tilsvarende måde.«.

8. I § 13, stk. 1, sidste punktum, ændres »ikke« til: »kun undtagelsesvist«.

9. I § 19 indsættes som *stk. 2:*

»*Stk. 2.* Afgørelser efter stk. 1 kan ikke træffes for produktion, der finder sted i henhold til tilladelser, der er meddelt efter 1. januar 1995.«.

10. I § 26, indsættes efter *stk. 1*, som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Miljø- og energiministeren kan ikke pålægge en rettighedshaver at give oplysninger om sine aktuelle eller planlagte leverandører, medmindre dette sker med henblik på varetægelse af de i EF-Traktatens artikel 36 nævnte formål.«.

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

11. Efter § 28 indsættes:

»**28 a.** Tilladelser og godkendelser efter denne lov vedrørende projekter på havområdet, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af de miljømæssige konsekvenser og efter, at den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer har haft lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilke projekter, der er omfattet af stk. 1, og om hvilke mindsteoplysninger og eventuelle undersøgelser, der er nødvendige for, at en vurdering af de miljømæssige konsekvenser kan foretages.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer.«.

12. § 33 affattes således:

»§ 33. I tilladelser efter denne lov fastsættes der nærmere bestemmelser om, hvorledes der ved tilladelsens udløb, opgivelse, bortfald eller tilbagekaldelse skal forholdes med anlæg, der er etableret af rettighedshaveren samt om, hvorledes der skal forholdes med anlæg, der forinden har udtjent deres formål.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1995, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 12 og 12a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 7, gælder ikke for nye tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter i henhold til § 5, som

meddeles inden den 31. december 2012 for de områder, hvortil eneretten bortfalder den 8. juli 2012 ved udløbet af eneretsbevillingen af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter m.v. i Danmarks undergrund. Sådanne tilladelser skal meddeles på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende principper.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget har til hovedformål at implementere Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (koncessionsdirektivet) (bilag 2). Implementeringen af direktivet skal ske senest den 1. juli 1995.

Direktivet er bl.a. begrundet i EF-Traktatens bestemmelser om gennemførelsen af det indre energimarked, om etableringsret og om den frie udveksling af tjenesteydelser og sigter mod fastlæggelse af fælles regler for tildeling af koncessioner m.v. Formålet med direktivet er at sikre, at tildeling af koncessioner til efterforskning og indvinding af kulbrinter sker efter ikke-diskriminatoriske og gennemsigtige procedurer. Adgang til eller udøvelse af virksomheden kan ifølge direktivet kun underkastes betingelser, som er teknisk eller fiskalt begrundede, eller som vedrører hensyn til miljø, sikkerhed og ressourceforvaltning (Artikel 6, stk. 2).

Til belysning af direktivets konsekvenser for den gældende danske koncessionspolitik/lovgivning nedattes i efteråret 1993 en arbejdsgruppe, der i et notat af 24. november 1993 gav sin vurdering af de forventede konsekvenser af en vedtagelse af direktivet. Arbejdsgruppens vurderinger har indgået i grundlaget for formuleringen af den danske holdning under forhandlingerne om direktivet og for udarbejdelsen af nærværende ændringsforslag og bemærkningerne hertil.

Direktivet nødvendiggør en række ændringer i lovens ordning vedrørende statsdeltagelse i virksomheden, udbuds måden for meddelelse af tilladelser (koncessioner) og vilkårene herfor, statens køberet til flydende kulbrinter samt endelig ændringer i loven, der vedrører A. P. Møllers eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter m.v. i Danmarks undergrund.

Herudover medfører direktivet, at den almindelige adgang til at fastsætte vilkår for godkendelser og tilladelser i henhold til loven efter implementeringen af direktivet må udnyttes under iagttagelse af direktivets bestemmelse i artikel 6, stk. 2.

Da direktivet kun angår kulbrinter, vedrører de foreslåede ændringer hovedsageligt lovens kapitler 4 og 5 om kulbrinter.

Hovedpunkterne i ændringsforslaget er følgende:

I lovens kapitel 3 ændres § 8 om udøvelse af statsdeltagelse med henblik på at implementere artikel 6 i koncessionsdirektivet herom. Ændringen sker ved tilføjelse af stykkerne 2-5, der i overensstemmelse med direktivet først og fremmest fastlægger, hvorledes statsdeltageren kan udøve sin stemmeret i forbindelse med afgørelser, der skal træffes af rettighedshaveren om virksomheden. Hovedformålet med bestemmelsen er at sikre, at udøvelsen af statsdeltagelsen ikke hindrer, at rettighedshaverens virksomhed baseres på forretningsmæssige principper, og at stemmeretten i øvrigt udøves efter gennemskuelige, objektive og ikke-diskriminerende principper. Bestemmelsen fastlægger også, hvorledes udøveren af statsdeltagelsen kan varetage ressourcemæssige hensyn og statens økonomiske interesser og giver endelig mulighed for udøveren af statsdeltagelsen til at indehave tilladelser eller andele heri i virksomheden på forretningsmæssigt grundlag.

I lovens kapitel 4 foreslås i § 12 en ændring, der i overensstemmelse med direktivets artikel 3 specificerer på hvilke måder indkaldelse af ansøgninger og meddelelse af tilladelser skal foregå.

Tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter er i overensstemmelse med lovens hovedregel hidtil blevet meddelt af energiministeren efter offentlig indkaldelse af ansøgninger, de såkaldte udbudsrunder. Der har siden 1981 været afholdt 3 sådanne generelle runder, senest i 1989, og en 4. runde er bekendtgjort i juli 1994 med en ansøgningsfrist til 2. januar 1995. Lovforslaget tilsigter på baggrund af de siden 1981 indhøstede erfaringer med generelle runder at åbne op for, at tilladelser i en vis udstrækning også kan meddeles uden forbindelse med en traditionel runde, således som det også muliggøres i direktivet.

Ifølge ændringsforslaget til § 12, stk. 1, litra a-d, kan tilladelser meddeles efter offentligt udbud af områder (udbudsrunder), ved behandling af indgivne ansøgninger vedrørende bestemte områder (mi-

nirunder), eller, for så vidt angår områder med forholdsvist høj efterforskningsrisiko og begrænset interesse fra selskabernes side, efter en mere fleksibel og mindre ressourcetrækvende procedure end hidtil, bl.a. ved kun én forelæggelse for Folketingets Energitpolitiske Udvalg. Endelig foreslås det, at når geologiske eller produktionsmæssige hensyn taler herfor, kan der meddeles tilladelse til indehaveren af et område vedrørende et tilstødende område (»naboblok-procedure«). Forslaget gennemfører desuden ved stk. 1 den særlige offentliggørelsesprocedure, som direktivet foreskriver og som, i forhold til den gældende ordning, indebærer, at offentliggørelse skal ske i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Med henblik på at implementere direktivets regler i artikel 5 om kriterier for udvælgelse af ansøgere, der meddeles tilladelser, foreslås en ny § 12 a, der fastsætter de kriterier, der kan lægges til grund for udvælgelsen af ansøgere og den rangordning disse kriterier skal anvendes i. Bortset fra rangordningen indebærer forslaget ikke væsentlige ændringer i de gældende regler på området, hvorefter der bl.a. skal lægges vægt på ansøgernes sagkundskab og økonomiske baggrund. I forslaget til § 12 a fastsættes endelig regler for de tilfælde, hvor myndighederne sammensætter grupper, der i forening meddeles tilladelser samt regler for de tilfælde, hvor myndighederne udpeger operatørerne for grupper af virksomheder, der i forening meddeles tilladelser.

I § 13 foreslås en udvidet adgang til at forlænge efterforskningsperioden i overensstemmelse med direktivets bestemmelser herom i art. 3 og 4 med henblik på at bibeholde muligheden efter den nugældende lov for undtagelsesvist at kunne forlænge efterforskningsperioden ud over 10 år.

Det er endvidere en konsekvens af direktivet, at statens køberet til flydende kulbrinter efter lovens kapitel 5 ikke kan videreføres for nye tilladelser. Det foreslås derfor at ændre § 19, således at køberetten ophæves for fremtidige tilladelser. Der henvises til bemærkningerne til nr. 9.

Ved direktivets artikel 13 er Danmarks sikret en overgangsordning frem til udgangen af 2012, hvor 1962-bevillingen til A. P. Møller udløber. Overgangsordningen indebærer, at den danske stat både kan leve op til sine forpligtelser over for A. P. Møller, og at staten sikres samme forhandlingsposition i forhold til 1962-bevillingen, som var gældende inden koncessionsdirektivet. Med henblik på at implementere denne overgangsordning i loven foreslås tilføjelse af et nyt stk. 2 til § 2.

Direktivet har i vist omfang karakter af et rammedirektiv, der på en række områder giver medlemslandene mulighed for at anvende disse regler, men

ikke forpligter hertil. Ændringsforslaget er udformet således, at disse rammer udnyttes mest muligt i lovtæksten, selvom der ikke er aktuelle planer om at benytte alle muligheder. Det gælder f.eks. mulighederne for at anvende et auktionssystem ved meddelelse af tilladelser (§ 12 a, stk. 2), ligesom der heller ikke er aktuelle planer om at udnytte den i § 8, stk. 3 foreslåede adgang til at stille vilkår om vetoet for statsdeltageren.

Direktivet nødvendiggør endvidere ændringer i lovens bestemmelser om forelæggelse af tilladelser for Folketingets Energitpolitiske Udvalg, således at der indføres en begrundelses- og tavshedspligt.

Direktivet berører i øvrigt ikke de i Undergrundslovens § 3 nævnte tilladelser til forundersøgelser, der ikke indebærer en eneret til undersøgelser i det pågældende område.

Ud over de ændringer i loven, der er en følge af direktivet, er det hensigten i loven udtrykkeligt at gennemføre en resolution af 19. oktober 1989 fra FN's søfartsorganisation (IMO), der fastlægger retningslinier for fjernelse af offshore anlæg, platforme m.v. efter endt brug. Endvidere foretages mindre ændringer af redaktionel karakter vedrørende betaling af gebyrer og vederlag (nr. 1 og 5).

Endelig skabes der i lovforslaget en samlet hjemmel til at implementere Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet) på havområdet, for så vidt angår projekter omfattet af Undergrundsloven. Dette er nødvendiggjort af, at Kommissionen har gjort opmærksom på, at den hidtidige danske implementering for såkaldte bilag 2-projekter, hvortil projekter omfattet af Undergrundsloven hører, ikke opfyldte kravene i direktivet. En tilsvarende ændring er allerede foretaget i planlovgivningen, for så vidt angår projekter på land.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at medføre væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser. Det må forventes, at det kun i enkeltstående tilfælde vil forekomme, at projekter vil blive fordyret som følge af en VVM-vurdering, hvorfor de erhvervsøkonomiske konsekvenser vurderes at være minimale. Hvad angår miljømæssige konsekvenser forventes VVM-vurderinger og implementering af IMO-resolutionen at føre til en formindsket negativ påvirkning af miljøet.

Forslaget har i udkast været forelagt følgende til udtalelse:

Mærsk Olie og Gas AS, DONG A/S, N.S.O.C.-D, Rigsrevisionen, Københavns Kommune, Danmarks Geologiske Undersøgelse, Konkurrencerådet, Forskningscenter Risø, Organisationen For Vedvarende Energi, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Kommunernes Landsforening, Amdradsforeningen, KOMGAS I/S, Håndværksrådet, Greenpeace Danmark, Forbrugerrådet, Handelskammeret, Danske Fjernvarmeværkers Forening, Danske Elværkers Forening, Dansk Industri, Danmarks Naturfredningsforening, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Fiskeriforening, DENERCO K/S, Justitsministeriet, Finansministeriet, Skatteministeriet, Indenrigsministeriet, Erhvervsministeriet, Landbrugs- og Fiskeriministeriet og Økonomiministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 5, stk. 4)

Der har i overensstemmelse med fast praksis administrativt været opkrævet gebyr ved indgivelse af ansøgninger i forbindelse med udbudsrunder vedrørende meddelelse af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Det fastsættes udtrykkeligt i loven, at miljø- og energiministeren kan bestemme, at der ved indgivelse af ansøgninger om tilladelse til efterforskning og indvinding skal betales et gebyr.

Til nr. 2 (§ 6, stk. 1)

Se bemærkningerne til nr. 6 om den foreslåede ændring af lovens § 12, stk. 1, litra c.

Til nr. 3 (§ 6, stk. 3)

Ifølge direktivets artikel 5, stk. 5, har ansøgere, hvis ansøgning ikke imødekommes, krav på en begrundelse, hvis de ønsker det. Med henblik på at kunne efterleve denne forpligtelse i tilfælde af, at der må meddeles afslag på grundlag af udvalgets stillingtagen, er det nødvendigt, at udvalget meddeler ministeren begrundelsen for sin stillingtagen. Bestemmelsen forventes ikke at medføre ændringer i forhold til den nuværende praksis, da udvalget hidtil har afgivet skriftlige beretninger over de redegørelser, det har fået forelagt af ministeren. Der har ikke hidtil været tilfælde, hvor afslag er begrundet i udvalgets stillingtagen.

Til nr. 4 (§ 8, stk. 2-5)

Ændringen af § 8 har til formål at implementere koncessionsdirektivets bestemmelser i artikel 6 om udøvelse af statsdeltagelse. Statsdeltageren har ifølge artikel 6 de samme rettigheder og forpligtelser

som de øvrige deltagere i grupper af virksomheder (konsortier), der i forening indehaver en tilladelse, og som statsdeltageren indgår i. Bestemmelserne om statsdeltagelse skal dog fastsættes således, at det sikres, at gruppernes ledelse fortsat er uafhængig. Dette må antages at indebære, at det ikke kan indgå som vilkår for statsdeltagelse, at statsdeltageren skal være operatør. Operatøren er den af deltagerne i en gruppe, der på gruppens vegne forestår den praktiske udførelse af efterforsknings- og indvindingsvirksomheden.

Endvidere er det ifølge artikel 6 et krav for statsdeltagerens udøvelse af stemmeret, at denne udelukkende udøves efter gennemskuelige, objektive og ikke-diskriminerende principper. Det foreskrives derfor i stk. 2, at statsdeltageren ved stemmeafgivelse alene kan varetage hensyn, der kan tilgodeses i henhold til loven. Disse hensyn er navnlig at skabe grundlag for en forbedret viden om ressourcerne i Danmarks undergrund, at sikre en udnyttelse af undergrunden, der er i overensstemmelse med samfundets behov på længere sigt, at medvirke til at sikre samfundet en rimelig andel af det økonomiske udbytte af efterforsknings- og indvindingsvirksomhed og at øge forsyningssikkerheden. Endvidere foreskriver artikel 6, at stemmeafgivelsen ikke må forhindre, at gruppernes ledelsesmæssige beslutninger bygger på normale kommercielle principper. Derfor foreskrives det i bestemmelsen, at stemmeafgivelsen skal udøves således, at rettighedshaverens virksomhed baseres på forretningsmæssige principper.

I overensstemmelse med principper i direktivet om offentlige indkøb, anlægsarbejder i energisektoren m.v., (dir. 93/38/EØF) indebærer direktivet, at statsdeltageren hverken må modtage information om eller udøve stemmeret ved afgørelser om valg af leverandører. Dette må i overensstemmelse med indkøbsdirektivets art. 3, stk. 1, litra e, i praksis antages at indebære, at de øvrige deltagere i en tilladelse ikke er forpligtet til at afgive sådanne oplysninger ved valg af leverandør. Endvidere hindrer direktivet statsdeltageren i at udøve flertalsstemmeret. Under den hidtidige ordning i Danmark har statsdeltagelsen ikke været af en sådan størrelse, at statsdeltagerens stemme har været afgørende. Bestemmelsen medfører derfor ikke væsentlige ændringer i forhold til hidtidig praksis. Statsdeltageren må således fortsat deltage i beslutninger om og modtage alle øvrige informationer vedrørende kontraktsindgåelser, såsom udformning af specifikationer, omkostningsrammer, teknologivalg etc. Bestemmelsen udelukker endvidere ikke, at statsdeltageren udøver flertalsstemmeret sammen med statsejede deltagere fra andre lande (stk. 2). Offentlige deltagere er myndighe-

der og virksomheder m.v. som nævnt i artikel 1, stk. 1 og 2 i direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993. Ved flertalsstemmeret forstås i denne bestemmelse en stemmeandel, der er tilstrækkelig til alene at sikre vedtagelse af en beslutning. Dette indebærer, at statsdeltageren efter bestemmelsen vil være berettiget til at udøve sin stemmeret, selvom statsdeltagerens stemmeandel er 50 pct. eller derover, blot stemmeandelen ikke er tilstrækkelig til efter konsortiets regler at afgøre sagen. Eksempelvis kan statsdeltageren udøve en stemmeret på over 50 pct., hvis denne procentdel efter konsortiets vedtægter ikke udgør det kvalificerede flertal, der er fornødent for en vedtagelse.

Direktivet giver statsdeltageren mulighed for at nedlægge veto mod beslutninger, der vil stride mod ressourcemæssige hensyn eller statens økonomiske interesser. Det har ikke hidtil været praksis i Danmark, at statsselskabet har vetoret, og bestemmelsen er alene medtaget her for at kunne udnytte direktivets rammer på dette punkt, såfremt der måtte opstå behov herfor. Det vil i så fald forudsættes, at der indsættes særlige vilkår med henblik herpå i tilladelserne.

Der åbnes derfor med det foreslåede stk. 3 mulighed for, at der i tilladelsen kan fastsættes vilkår gående ud på, at udøveren af statsdeltagelsen kan modsætte sig en beslutning i det omfang, denne måtte stride mod vilkår med henblik på at varetage ressourcemæssige hensyn eller statens økonomiske interesser. Fastsættelse af vilkår med henblik på at varetage sådanne hensyn antages at ligge inden for de rammer, der gælder for vilkårsfastsættelse efter lovens § 5. De afgørelser, der tænkes på, er interne beslutninger i rettighedshaverkonsortierne, og der tages ikke med bestemmelsen stilling til forholdet til eventuel trediemand, der må afgøres på grundlag af almindelige formueretlige regler.

Med henblik på at gennemføre direktivets bestemmelser om at forhindre konkurrenceforvriddning i de tilfælde, hvor statsdeltageren tillige udøver virksomhed på lige fod med andre olieselskaber, f.eks. baseret på tilladelser eller andele heri, der er erhvervet gennem ansøgninger i udbudsrunder i konkurrence med andre selskaber, bestemmes det i stk. 4, at statsdeltageren i en sådan situation skal føre særskilte regnskaber for henholdsvis statsdeltagelsen og den øvrige virksomhed. Desuden bestemmes det, at oplysninger hidrørende fra statsdeltagelsen (geologiske data m.v.) ikke må gives til den øvrige del af virksomheden.

I overensstemmelse med direktivet åbnes dog mulighed for, at statsdeltageren kan benytte den del af virksomheden, der opererer på andet grundlag, som

rådgiver for den del af virksomheden, der udøver statsdeltagelsen (stk. 4). I så fald må der kun gives de for varetagelsen af rådgivningsfunktionen nødvendige oplysninger og således, at de øvrige medindehavere af tilladelsen skal have mulighed for indseende hermed samt ret til at rejse indvendinger herimod.

Statsdeltagerens erhvervelse af yderligere andele i en tilladelse fra de øvrige deltagere i tilladelsen medfører dog ikke krav om særskilt regnskab og begrænsning i benyttelse af oplysninger, når sådanne andele må anses for erhvervet som led i udøvelsen af de rettigheder, som statsdeltageren har i kraft af at være deltager i gruppen, f.eks. forkøbsrettigheder.

Til nr. 5 (§ 9)

Ændringen har til formål at tydeliggøre, at der ikke er tale om påligning af en skat.

Til nr. 6 (§ 12, stk. 1-4)

Rammerne for indkaldelse af ansøgninger om meddelelse af tilladelser foreslås ændret (stk. 1, litra a-d) i overensstemmelse med den procedure, der fastlægges i koncessionsdirektivet og som specificerer, på hvilke måder indkaldelse af ansøgninger og meddelelse af tilladelser skal foregå.

Hvad angår den i litra a omhandlede fremgangsmåde, svarer den til den hidtidige hovedregel i loven, hvorefter tilladelser meddeles ved udbudsrunder, dvs. efter forudgående offentlig indkaldelse af ansøgninger med den ændring, at indkaldelser fremover også skal offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Den i litra b omhandlede fremgangsmåde åbner mulighed for udbud af mindre områder (minirunder), hvis dette skønnes hensigtsmæssigt på baggrund af opfordringer fra selskaber, erfaringer fra hidtidige runder m.v. Under den gældende ordning har det også været muligt at vælge denne fremgangsmåde, som er benyttet i enkelte tilfælde. I henhold til litra c kan ministeren bestemme, at nærmere angivne områder – eventuelt i afgrænsede tidsrum – vil være åbne for løbende meddelelse af tilladelser, således at disse kan meddeles, når der måtte blive ansøgt herom, uden at ansøgerne skal afvente afholdelsen af en udbudsrunde. Ifølge direktivet forudsætter en sådan ordning, at de pågældende områder er permanent tilgængelige, tidligere har været underkastet en procedure for udbud eller er opgivet af en rettighedshaver. Da alle de ikke-koncessionsbelagte dele af det danske område har været åbent for meddelelse af tilladelser efter at være tilbaageleveret af A. P. Møller, kan denne fremgangsmåde umiddelbart anvendes, såfremt det anses for hensigtsmæssigt. Bestemmelsen er en nyskabelse i for-

hold til den gældende ordning i Danmark og giver – jf. de almindelige bemærkninger – mulighed for en mere fleksibel og ressourcebesparende procedure. Proceduren vil navnlig kunne komme i betragtning i de tilfælde, hvor tidligere udbud efter litra a ikke har medført meddelelse af tilladelser samt for de dele af det danske område, der er beliggende uden for Centralgravsområdet, hvor efterforskningsrisikoen er relativ høj og efterforskningsinteressen begrænset. Proceduren, der er kendt i flere lande, betegnes ofte som en »åben dør« -procedure.

Det vil af de redegørelser, der i henhold til stk. 2 skal forelægges Folketingets Energpoltiske Udvalg i forbindelse med anvendelse af litra c – proceduren, fremgå, hvilke vilkår der vil gælde for sådanne tilladelser, hvilke kriterier ansøgere vil blive vurderet efter (kvalifikation, arbejdsprogram m.v.), hvorledes størrelsen af tildelte arealer fastlægges, hvorledes eventuelt overlappende ansøgninger vil blive prioriteret (f.eks. »først til mølle . . .«), samt eventuelt inden for hvilke tidsrum, der kan ansøges. Under hensyn hertil samt for at opnå yderligere forenkling, foreslås det, at tilladelser kan meddeles uden yderligere forelæggelse for udvalget. En ændringsbestemmelse herom er foreslået i § 6, stk. 1. Skulle der inden for de af en sådan procedure omfattede områder blive påvist nye kommercielle olie-/gas provinser, vil ikke-koncessionsbelagte områder kunne tages ud af proceduren med henblik på tilpasning af vilkårene til denne situation og eventuelt udbud i en runde efter litra a eller b.

Bestemmelsen i litra d tager især sigte på de tilfælde, hvor en forekomst eller en fundmulighed strækker sig fra et koncessionsbelagt område ud i et ikke-koncessionsbelagt område.

Da det ofte vil være mest hensigtsmæssigt, ligesom det på forretningsmæssigt grundlag ofte kun vil være muligt at efterforske eller udnytte sådanne grænseoverskridende dele af fundmuligheder eller forekomster sammen med øvrige dele af fundmuligheden eller forekomsten, åbner bestemmelsen mulighed for uden forudgående offentligt udbud at tildele et sådant tilstødende område til den rettighedshaver, der i forvejen har tilladelsen vedrørende den øvrige del af en fundmulighed eller en forekomst. Bestemmelsen er alene en tydeliggørelse, idet en sådan procedure allerede er mulig i den gældende lovs § 12, stk. 1, og har været anvendt i enkelte tilfælde.

Endvidere gennemføres ved stk. 1 de krav til offentliggørelse af indkaldelser af ansøgninger, som direktivet foreskriver. Det indebærer i forhold til hidtidig praksis hovedsageligt, at offentliggørelse til lige skal ske i De Europæiske Fællesskabers Tiden-

Redegørelser for hvilke områder eller blokke, der agtes udbudt, skal som hidtil forelægges Folketingets Energpoltiske Udvalg. Stk. 2 opretholder således den hidtidige ordning, hvorefter en redegørelse om indkaldelse af ansøgninger om tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter skal forelægges Folketingets Energpoltiske Udvalg, før offentlig indkaldelse af ansøgninger kan iværksættes. I henhold til direktivets artikel 5, stk. 2, må vilkår m.v. for udbudsrunder som nævnt i stk. 1, litra a, først stilles til rådighed for interesserede fra det tidspunkt, hvor ansøgninger kan indgives, dvs. fra offentliggørelsen af indkaldelse af ansøgninger, jfr. bemærkningerne nf. vedrørende forslagens stk. 4. Det er derfor nødvendigt at indføre en tavshedspligt indtil offentliggørelsen for medlemmer af Folketingets Energpoltiske Udvalg og andre, der er tilstede under udvalgets drøftelser om de vilkår for tilladelser, der er indeholdt i redegørelser vedrørende sådanne udbudsrunder. Embedsmænd m.v., der deltager i behandlingen af sagen, er undergivet tavshedspligt i henhold til de almindelige regler for embedsmænd herom, jfr. straffelovens § 152.

Tilføjelsen i stk. 2 af »blokke« er en tydeliggørelse af adgangen til at anvende en blokinddeling af det udbudte område, som den der blev foretaget i forbindelse med 1. udbudsrunde i 1983 og har været anvendt siden, og hvis benyttelse efter direktivet tillige er en vis administrativ forenkling ved udbud.

Den ændrede formulering i stk. 3 er en konsekvens af, at der ved ændringen i stk. 1 indføres to typer af rundeprocedurer. Bestemmelsens anvendelsesområde er uændret, således at staten står frit med hensyn til udstedelse af tilladelser, også selvom procedurer i henhold til stk. 1, litra a og b er indledt.

I henhold til direktivets artikel 5, stk. 2, må vilkår m.v. for udbudsrunder som nævnt i § 12, stk. 1, litra a, først stilles til rådighed for interesserede fra det tidspunkt, hvor ansøgninger kan indgives, dvs. fra offentliggørelsen af indkaldelse af ansøgninger. Hensigten med ændringen i stk. 4 er at forhindre, at enkelte potentielle tilbudsgivere kommer i besiddelse af oplysninger, før der sker offentlig indkaldelse og derved opnår en fordel i forhold til andre.

Til nr. 7 (§ 12 a)

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 5, der fastlægger, hvilke kriterier medlemslandene skal anvende ved meddelelse af tilladelser og den rangordning, hvorefter kriterierne skal anvendes.

Direktivet foreskriver, at ansøgere i alle tilfælde skal udvælges efter de i stk. 1, litra a og b nævnte kriterier, og eventuelt efter kriterierne i stk. 2. Står

ansøgerne herefter lige, kan de i stk. 3, nævnte kriterier anvendes.

Kriterier svarende til de i stk. 1, litra a og b nævnte er allerede forudsat i Undergrundslovens § 5, stk. 2 og 3, og ændringen indebærer, bortset fra rangordningen, ikke nogen ændring i forhold til de nuværende regler på området.

Bestemmelsen i stk. 2 muliggør anvendelse af et auktionssystem, hvorefter tilladelser meddeles efter størrelsen af det kontantbeløb, som ansøgerne tilbyder for meddelelse af tilladelsen. Et sådant system har også kunnet anvendes under den nugældende lov, men har ikke hidtil været benyttet, fordi de beløb der betales, må påregnes at ville fragå i rettidshaverens rådighedsbeløb til efterforskning, hvorved den samlede efterforskningsindsats vil blive formindsket.

Stk. 3 åbner mulighed for, at andre relevante, objektive og ikke-diskriminerende kriterier kan fastsættes, f.eks. størrelsen af tilbudte statsdeltagelsesandele, ud over en eventuel obligatorisk andel eller tilbud om bæring af statsdeltageren.

Bestemmelsen i stk. 4 muliggør, at myndighederne ved vurderingen af ansøgere kan lægge vægt på den måde, hvorpå de har udøvet deres virksomhed under tidligere tilladelser. En lignende bestemmelse har også indgået i vilkårene for de hidtidige danske udbudsrunder, men optages nu udtrykkeligt i loven som gennemførelse af en bestemmelse herom i direktivets artikel 5, stk. 1. Der kan herved f.eks. tages hensyn til dokumenterede overtrædelser af gældende bestemmelser eller væsentlige afvigelser fra god praksis på området.

Uden at dette er fremgået udtrykkeligt, har den nugældende lov muliggjort anvendelse af en procedure for meddelelse af tilladelser, som nævnt i direktivets artikel 5, stk. 1, hvorefter ministeren sammensætter grupper (konsortier), der i forening meddeles tilladelser, således som det f.eks. er sket i forbindelse med Løgumkloster-tilladelsen i 1992, og som der er mulighed for i 4. udbudsrunde. For at gennemføre direktivets særlige regler herom, fastslås det nu udtrykkeligt i stk. 5, at sammensætningen af grupper (konsortier) skal ske på grundlag af de objektive og ikke-diskriminerende kriterier, der omhandles i stk. 1-4.

Tilsvarende fastsættes det nu udtrykkeligt i stk. 6, at såfremt det indgår i en procedure for meddelelse af tilladelser, af miljø- og energiministeren foretager udpegningen af operatøren for et konsortium, skal udpegningen ske på grundlag af sagkundskab og eventuelt andre af de i stk. 1-4 omhandlede kriterier.

Bestemmelsen i stk. 7 er en udmøntning af bestemmelserne i direktivets artikel 5 stk. 1, sidste af-

snit, om offentliggørelse af kriterier. Det er praksis i Danmark, at offentliggørelse af sådanne oplysninger sker samlet som led i udbudsproceduren.

Til nr. 8 (§ 13, stk. 1)

Koncessionsdirektivets art. 3, stk. 5, litra c, og art. 4, litra b, giver mulighed for, at en medlemsstat kan forlænge en tilladelse. Som følge af at det i ændringsforslaget til § 12 nu udtømmende normeres, hvorledes nye tilladelser meddeles, vil det ikke længere være muligt umiddelbart at forlænge efterforskningsperioden for en tilladelse meddelt efter lovens § 5, jfr. § 12, ud over 10 år ved at udstede en ny tilladelse til den samme rettighedshaver på i øvrigt uændrede vilkår. Da det under visse omstændigheder, navnlig hvor muligheden for på forretningsmæssigt grundlag at foretage en endelig afklaring af produktionsmulighederne for såkaldt marginale fund er afhængig af udviklingen af andre felter, kan være hensigtsmæssigt at meddele en forlængelse af efterforskningsperioden, foreslås det at implementere direktivbestemmelserne særskilt for efterforskningsperioden.

For så vidt angår muligheden for forlængelse af indvindingsperioden, er direktivbestemmelsen implementeret ved den nuværende bestemmelse i lovens § 13, stk. 4. For olie/gasbevillinger i henhold til den tidligere lov (lov nr. 181 af 8. maj 1950), dvs. A. P. Møllers bevilling fra 1962, implementeres direktivbestemmelserne gennem protokolbestemmelsen til denne bevilling om forhandling om en eventuel fortsættelse af virksomheden efter bevillingens ophør.

Til nr. 9 (§ 19, stk. 2)

Koncessionsdirektivet indebærer, at statens køberet efter loven til flydende kulbrinter ikke kan gøres gældende for produktion i henhold til tilladelse, der udstedes efter 1. juli 1995, hvor direktivet skal være implementeret. Hertil kommer, at det som led i de lempelser af vilkårene for nye tilladelser i 4. udbudsrunde, der vil blive meddelt efter den 2. januar 1995, er besluttet ikke at gøre køberetten gældende. Derfor indføres bestemmelsen om, at køberetten ikke kan gøres gældende for tilladelser, der udstedes efter den 1. januar 1995, som nyt stk. 2. Hvad angår køberet til naturgas for staten eller et af staten ejet selskab, indebærer direktivet tilsvarende, at sådanne rettigheder ikke kan indgå i tilladelser, der udbydes efter 1. juli 1995. Da sådanne rettigheder hidtil har været baseret på bestemmelser i vilkårene i de enkelte tilladelser herom, gennemføres direktivet for gas-køberettens vedkommende ved, at bestemmelser

herom ikke indsættes i vilkårene for fremtidige tilladelser, ligesom de ikke er medtaget i vilkårene for tilladelser i 4. udbudsrunde. Køberettigheder under hidtige tilladelser berøres ikke af denne bestemmelse.

Til nr. 10 (§ 26, stk. 2)

Direktivets artikel 6 begrænser myndighedernes kontrol med rettighedshavere til kun at omfatte, hvad der er nødvendigt for at sikre myndighedernes behov for tilsyn m.v. med virksomheden. De i artikel 6 stillede krav opfyldes af den gældende lovs kapitel 8, bortset fra reglen i artikel 6, stk. 4, om, at rettighedshavere ikke må forpligtes til at afgive oplysninger om deres bestående eller planlagte leverandører, medmindre dette er nødvendigt for at varetage formål, der er omfattet af EF-Traktatens artikel 36, som angår forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensyn til offentlige interesser. Med henblik på implementering heraf foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 26.

Til nr. 11 (§ 28 a)

Bestemmelsen har til formål at skabe en samlet hjemmel for implementering af VVM-direktivet (85/337/EØF), for så vidt angår projekter på havområdet, der er omfattet af Undergrundsloven. Ved havområdet forstås dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde. Disse projekter er omfattet af bilag 2 til direktivet, der angiver forskellige kategorier af projekter, der ikke er undergivet obligatorisk VVM-procedure, men som skal VVM-behandles efter en konkret vurdering. På landområdet er direktivet allerede implementeret ved særlige bestemmelser herom i planlovgivningen m.v.

Direktivet pålægger medlemslandene at sikre, at der forud for etablering af visse nærmere beskrevne projekter foretages en vurdering af de miljømæssige konsekvenser for omgivelserne, ligesom der skal træffes de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den, der søger et sådant anlæg etableret, giver de oplysninger, der er nødvendige for, at en vurdering kan foretages.

Ved projekter forstås iflg. direktivet bl.a. udførelse af anlægsarbejder eller andre installationer eller arbejder og andre indgreb i det naturlige miljø eller i landskaber, herunder sådanne, der tager sigte på udnyttelse af ressourcer i undergrunden. De tilladelser og godkendelser efter Undergrundsloven, der er tale om, vil således være sådanne, hvorved konkrete arbejder tillades eller godkendes iværksat, jf. f.eks. lovens § 10 om godkendelse af indvindingsforanstaltninger, § 17 om tilladelse til anlæg og drift af rørled-

ningsanlæg og § 28 om godkendelse af enkelte arbejder, der udføres i forbindelse med virksomhed omfattet af loven. Derimod vil meddelelse af tilladelser til forundersøgelser, seismik m.v. og tilladelse til efterforskning og indvinding normalt ikke kræves undergivet en VVM-procedure, da disse ikke i sig selv er tilstrækkelige for, at rettighedshavere kan iværksætte konkrete projekter, men forudsætter at disse godkendes i henhold til de ovennævnte bestemmelser, før de iværksættes.

Direktivet forudsætter tillige, at offentligheden orienteres om de foretagne vurderinger og får lejlighed til at udtale sig, forinden projektet påbegyndes. Det er navnlig med henblik på at kunne gennemføre denne inddragelse af offentligheden, at der foreslås en lovændring.

Der gives i stk. 3 miljø- og energiministeren myndiggørelse til at fastsætte de nærmere regler for offentlighedsproceduren og for afgrænsning af, hvilke projekter der skal være omfattet af pligten til udarbejdelse af miljøkonsekvensvurderinger. Fastsættelse af reglerne vil ske efter forhandling med de relevante myndigheder og organisationer.

Af bekendtgørelsen skal det fremgå, at ministeren vil foranledige, at andre stater gives en orientering, hvis de berøres af en indvinding.

Ved afgrænsningen af hvilke projekter der vil blive omfattet af krav om en VVM-procedure, vil der bl.a. blive taget udgangspunkt i følgende principper:

I EF-fuglebeskyttelsesområder og Ramsar-områder samt områder udlagt i henhold til EF-habitatdirektivet kræves en VVM-procedure, når et projekt kan indebære forringelser af disse områder eller medføre forstyrrelser, som har betydelig konsekvens for de arter, for hvilke områderne er udpeget.

Herudover vil der blive fastsat kapacitetskriterier med henblik på, at kun større projekter vil være omfattet af en VVM-procedure.

Til nr. 12 (§ 33)

Den nuværende bestemmelse indebærer, at der i tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter skal fastsættes nærmere bestemmelser om, hvorledes der ved tilladelsens udløb, opgivelse, bortfald eller tilbagekaldelse skal forholdes med anlæg, platforme m.v., der er etableret af rettighedshaveren.

Efter disse bestemmelser kan miljø- og energiministeren kræve sådanne anlæg fjernet helt eller delvis.

Ændringen af bestemmelsen indebærer, at der i tilladelserne ligeledes skal fastsættes bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes med anlæg, der forinden tilladelsens udløb, opgivelse, bortfald eller tilbagekaldelse har udtjent deres formål, således at en

F. t. l. vedr. anvendelse af Danmarks undergrund

eventuel fjernelse ikke skal afvente tilladelsens udløb. Bestemmelsen er en gennemførelse af en resolution af 19. oktober 1989 fra FN's søfartsorganisation (IMO). Bestemmelser herom er allerede i de senere år indsat i vilkår for godkendelser af feltudbygninger og rørledninger i henhold til Undergrundsloven.

Til § 2, stk. 2

Bestemmelsen er en konsekvens af direktivets artikel 13, der sikrer Danmark en overgangsordning frem til udgangen af 2012, som er det år, hvor A. P. Møllers eneretsbevilling af 8. juli 1962 udløber. Overgangsordningen indebærer, at den danske stat både kan leve op til sine forpligtelser over for A. P. Møller, og at staten sikres samme forhandlingsposition i forhold til 1962-bevillingen, som var gældende inden koncessionsdirektivet.

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 293 af 10. juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Miljø- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling for ansøgninger om meddelelse af tilladelser som nævnt i *stk. 1.*«.

§ 5. Energiministeren kan for et nærmere bestemt område på nærmere fastsatte vilkår meddele tilladelse med eneret til efterforskning og indvinding af et eller flere råstoffer. Tilladelse kan meddeles særskilt for henholdsvis efterforskning, kan der tillægges rettighedshaveren fortrinsret til indvindingstilladelse.

Stk. 2. I en tilladelse til efterforskning kan der fastsættes bestemmelser om gradvis indskrænkning af området, der omfattes af tilladelsen og om, hvilke arbejdsforpligtelser rettighedshaveren skal opfylde.

Stk. 3. De i *stk. 1* nævnte tilladelser kan kun meddeles til ansøgere, der skønnes at have fornødent sagkundskab og økonomisk baggrund, og som kan forventes at udøve virksomheden således, at samfundet har mest muligt indsigt i og gavn af denne.

2. I § 6, *stk. 1*, indsættes som 2. *punktum*:

»Sager vedrørende tilladelser, der meddeles efter bekendtgørelse i henhold til § 12, *stk. 1*, litra c, forelægges dog ikke forinden for udvalget, der underrettes, når tilladelsen er meddelt.«.

3. I § 6 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Kan udvalget ikke tilslutte sig meddelelse af en tilladelse som nævnt i *stk. 1*, 1. punktum, underretter udvalget ministeren om begrundelsen herfor, såfremt ministeren anmoder herom.«.

§ 6. Tilladelser efter § 5 meddeles, efter at sagen har været forelagt folketingets energipolitiske udvalg.

Stk. 2. I et omfang, som energiministeren eller det pågældende udvalgs formand bestemmer, er udvalgets medlemmer og andre, der måtte være til stede under udvalgets forhandlinger, forpligtede til at bevare tavshed om, hvad de erfarer i udvalget i medfør af den i *stk. 1* nævnte forelæggelse.

4. I § 8 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* Såfremt staten eller et af staten ejet selskab deltager i virksomhed i henhold til en tilladelse efter § 5 til efterforskning og indvinding af kulbrinter, meddelt efter den 1. juli 1995, må staten eller det af staten ejede selskab ved udøvelsen af stemmeret alene varetage de hensyn, som tilgodeses efter denne lov, ligesom den måde, hvorpå stemmeretten udøves, ikke må være til hinder for, at rettighedshaverens virksomhed baseres på forretningsmæssige principper. Staten eller et af staten ejet selskab må ikke modtage underretning om eller udøve nogen stemmeret ved afgørelser om rettighedshaverens valg af leverandører. Staten eller et af staten ejet selskab må ikke sammen med en eller flere andre danske offentlige deltagere i virksomheden udøve flertalsstemmeret ved andre afgørelser.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i *stk. 2* kan det som vilkår for en tilladelse fastsættes, at afgørelser, som rettighedshaveren måtte træffe, og som ikke vil være i overensstemmelse med de

vilkår, der måtte være fastsat i tilladelsen med henblik på varetagelse af ressourcemæssige hensyn eller statens økonomiske interesser, ikke er bindende for udøveren af statsdeltagelsen, såfremt denne inden for en nærmere fastsat frist meddeler de øvrige indehavere af tilladelsen, at man modsætter sig afgørelsen. Adgangen til at modsætte sig en afgørelse skal i givet fald udøves ikke-diskriminerende, særligt for så vidt angår investeringsafgørelser og rettighedshaverens valg af leverandører.

Stk. 4. Såfremt statsdeltagelsen udøves af et af staten ejet selskab, som tillige indehaver tilladelser, som nævnt i stk. 2, eller andele heri erhvervet på andet grundlag, skal selskabet føre særskilte regnskaber over virksomheden i henhold til hver af disse kategorier af andele og sikre, at der ikke gives oplysninger fra den del af selskabet, som udøver statsdeltagelsen, til den del af selskabet, som har erhvervet andele af tilladelser på andet grundlag. Såfremt den del af selskabet, som udøver statsdeltagelsen, imidlertid antager den del af selskabet, som har erhvervet andele af tilladelser på andet grundlag, som rådgiver, kan førstnævnte stille de oplysninger til rådighed for sidstnævnte, som er nødvendige for, at rådgivningsarbejdet kan udføres. De øvrige medindehavere af tilladelser, som oplysningerne vedrører, skal på forhånd oplyses om, hvilke oplysninger der vil blive givet på denne måde og have tilstrækkelig tid til at kunne rejse indvendinger.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan i vilkårene for tilladelser eller i særskilte aftaler mellem miljø- og energiministeren og udøveren af statsdeltagelsen fastsætte nærmere regler vedrørende de i stk. 2 og 4 omhandlede forhold.◀

§ 8. Det kan i en tilladelse efter § 5 fastsættes, at staten eller et af staten ejet selskab på nærmere angivne vilkår skal have ret til at indtræde i den af tilladelsen omfattede virksomhed.

5. I § 9, 1. punktum ændres »hvilke afgifter« til: »hvilket vederlag«.

§ 9. Det fastsættes i en tilladelse efter § 5, hvilke afgifter rettighedshaveren skal betale til staten. Det kan herunder fastsættes, at der skal betales en løbende afgift beregnet på grundlag af størrelsen af området, der omfat-

tes af tilladelsen (arelafgift), og en afgift beregnet på grundlag af mængden af indvundne råstoffer (produktionsafgift), ligesom der kan fastsættes vilkår om betaling af en andel til staten af det økonomiske udbytte af den af tilladelsen omfattede virksomhed.

6. § 12, affattes således:

»§ 12. Tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af kulbrinter meddeles efter miljø- og energiministerens bestemmelse på en af de i litra a-d nævnte måder:

- a) Efter offentlig indkaldelse af ansøgninger. Meddelelse om indkaldelse af ansøgninger offentliggøres i Statstidende og i De Europæiske Fællesskabers Tidende mindst 90 dage før ansøgningsfristens udløb.
- b) Såfremt en ansøgning om meddelelse af tilladelse til et område er indgivet uden forudgående indkaldelse i.h.t. litra a., og miljø- og energiministeren finder, at ansøgningen bør behandles, offentliggør ministeren en meddelelse om ansøgningen i Statstidende og i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Andre interesserede skal have en frist på mindst 90 dage efter offentliggørelsen til at indsende deres ansøgning. Det skal af de i litra a og b, 1. og 2. pkt., nævnte meddelelser som minimum fremgå, at der kan ansøges om eneret til efterforskning og indvinding af kulbrinter, hvilke områder der kan ansøges om eller er ansøgt om, hvornår tilladelserne forventes meddelt samt, hvor oplysninger om vilkår m.v. kan indhentes. Ændringer af vilkår m.v. meddeles alle berørte parter.
- c) Når anvendelsen af de i litra a eller b omhandlede procedurer ikke skønnes at være hensigtsmæssig, kan miljø- og energiministeren meddele tilladelser inden for nærmere angivne områder og eventuelt inden for nærmere angivne tidsrum uden at indlede de i litra a og b nævnte procedurer. Iværksættelse af en sådan procedure sker ved særskilt bekendtgørelse. Bekendtgørelsen kan først træde i kraft, når en meddelelse om iværksættelse af proceduren er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, hvori det som minimum oplyses, hvilke områder, der kan indgives ansøgning om, og hvor der kan indhentes nærmere oplysninger om vilkårene. Ændringer i bekendtgørelsen meddeles på samme måde.

d) Når geologiske eller produktionsmæssige hensyn taler herfor, kan miljø- og energiministeren meddele tilladelser til et område til indehavere af tilladelser til et tilstødende område uden at anvende procedurerne i litra a-c. Indehaverne af tilladelser i alle øvrige tilstødende områder skal i sådanne tilfælde have mulighed for at indgive ansøgninger og have tilstrækkelig tid hertil samt have adgang til oplysninger om de vilkår m.v., der gælder for sådanne tilladelser.

Stk. 2. Før indkaldelse af ansøgninger finder sted i henhold til stk. 1, litra a eller b, eller bekendtgørelse i henhold til litra c udstedes, forelægger miljø- og energiministeren for Folketingets Energipolitiske Udvalg en redegørelse for, hvilke områder eller blokke, der agtes udbudt og de generelle vilkår, hvorunder tilladelser agtes meddelt. Udvalgets medlemmer og andre, der måtte være til stede under udvalgets forhandlinger vedrørende sådanne redegørelser, er forpligtet til at bevare tavshed om, hvad de erfarer i udvalget med hensyn til de vilkår, hvorunder tilladelser agtes meddelt efter proceduren i stk. 1, litra a, indtil det tidspunkt, hvor der foretages offentlig indkaldelse af ansøgninger.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan undlade at meddele tilladelse på grundlag af de ansøgninger, der er indkommet i forbindelse med anvendelse af de i stk. 1, litra a og b omhandlede procedurer.

Stk. 4. De vilkår, hvorunder tilladelser agtes meddelt efter proceduren i stk. 1, litra a, må ikke offentliggøres før det tidspunkt, hvor der foretages offentlig indkaldelse af ansøgninger.

§ 12. Tilladelse efter § 5 til efterforskning og indvinding af kulbrinter meddeles som hovedregel efter offentlig indkaldelse af ansøgninger.

Stk. 2. Før indkaldelse af ansøgninger finder sted, forelægger energiministeren for Folketingets energipolitiske udvalg en redegørelse for, hvilke områder der agtes udbudt, og de generelle vilkår, hvorunder tilladelser agtes meddelt.

Stk. 3. Energiministeren kan undlade at meddele tilladelse på grundlag af de ansøgninger, der er indkommet efter en offentlig indkaldelse.

7. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. De i § 12, stk. 1, nævnte tilladelser meddeles på grundlag af udvælgelseskriterier vedrørende:

- a) ansøgerens sagkundskab og økonomiske baggrund og
- b) de efterforskningsarbejder, som ansøgerne har til hensigt at udføre eller måden, hvorpå ansøgerne har til hensigt at foretage indvinding i det pågældende område.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan herudover bestemme, at størrelsen af det beløb ansøgerne tilbyder at betale ved udstedelsen af tilladelsen, skal indgå i udvælgelseskriterierne.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan endvidere fastsætte andre relevante, objektive og ikke-diskriminerende udvælgelseskriterier med henblik på at foretage det endelige valg mellem ansøgere, som vurderes at stå lige efter en bedømmelse af de under litra a og b, og eventuelt stk. 2, omhandlede udvælgelseskriterier.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan, udover de i stk. 1-3 omhandlede kriterier, ved bedømmelsen af ansøgere lægge vægt på en eventuel manglende effektivitet eller manglende opfyldelse af forpligtelser i forbindelse med tidligere tilladelser.

Stk. 5. Såfremt miljø- og energiministeren fastsætter, at det i en procedure for meddelelse af tilladelser skal indgå, at sammensætning af grupper af virksomheder, der i forening meddeles tilladelser, som nævnt i stk. 1, foretages af ministeren, skal sammensætningen ske på grundlag af et eller flere af de i stk. 1-4 omhandlede kriterier.

Stk. 6. Såfremt miljø- og energiministeren fastsætter, at der i en procedure for meddelelse af tilladelser, skal indgå, at udpegning af operatør for en gruppe af virksomheder, der i forening meddeles tilladelser, foretages af ministeren, skal udpegningen ske på grundlag af sagkundskab og eventuelt andre af de i stk. 1-4 omhandlede kriterier.

Stk. 7. De i stk. 1-6 nævnte kriterier offentliggøres sammen med de i § 12, stk. 1, litra a-c nævnte indkaldelser af ansøgninger. Enhver ændring af disse kriterier offentliggøres på tilsvarende måde.

8. I § 13, stk. 1, sidste punktum, ændres »ikke« til »kun undtagelsesvist«.

§ 13. For kulbrinter meddeles tilladelse efter § 5 til efterforskning og indvinding for et tidsrum af indtil 6 år, der, såfremt særlige om-

stændigheder foreligger, kan forlænges med henblik på efterforskning med indtil 2 år ad gangen. Den samlede efterforskningsperiode kan dog ikke overstige 10 år.

9. I § 19 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke træffes for produktion, der finder sted i henhold til tilladelser, der er meddelt efter 1. januar 1995.«

§ 19. Energiministeren kan træffe afgørelse om, at staten eller et af staten ejet selskab skal have ret til at købe indtil halvdelen af en rettighedshavers løbende produktion af flydende kulbrinter. Afgørelsen har tidligst virkning 6 måneder efter, at meddelelse om afgørelsen er kommet frem til sælger. Kulbrinterne skal leveres til en rimelig markedspris på det sted og tidspunkt, hvor levering sker, og i øvrigt på sædvanlige leveringsvilkår.

10. I § 26, indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan ikke pålægge en rettighedshaver at give oplysninger om sine aktuelle eller planlagte leverandører, medmindre dette sker med henblik på varetæelse af de i EF-Traktatens artikel 36 nævnte formål.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 26. Rettighedshavere skal meddele alle oplysninger, som er fornødne for energiministerens tilsyn med deres virksomhed omfattet af denne lov. Energiministeren kan til gennemførelse af tilsynet pålægge en rettighedshaver at indsende prøver, rådata, bearbejdningsresultater, fortolkninger og vurderinger samt tekniske og økonomiske oplysninger.

Stk. 2. Oplysninger, som tilsynet modtager i henhold til stk. 1, er undergivet tavshedspligt efter § 152 og § 264 b i borgerlig straffelov.

11. Efter § 28 indsættes:

»28 a. Tilladelser og godkendelser efter denne lov vedrørende projekter på havområdet, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af de miljømæssige konsekvenser og efter, at den berørte offentlighed og de berørte

myndigheder og organisationer har haft lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilke projekter, der er omfattet af stk. 1, og om hvilke mindsteoplysninger og eventuelle undersøgelser, der er nødvendige for, at en vurdering af de miljømæssige konsekvenser kan foretages.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer.«

§ 28. Arbejder, der udføres i forbindelse med virksomhed omfattet af denne lov, herunder borer, nedsænkning af skakter og indsættelse af stoller, må kun iværksættes, såfremt energiministerens godkendelse af udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde.

12. § 33 affattes således:

»§ 33. I tilladelser efter denne lov fastsættes der nærmere bestemmelser om, hvorledes der ved tilladelsens udløb, opgivelse, bortfald eller tilbagekaldelse skal forholdes med anlæg, der er etableret af rettighedshaveren samt om, hvorledes der skal forholdes med anlæg, der forinden har udtjent deres formål.«

§ 33. I tilladelser efter denne lov fastsættes der nærmere bestemmelser om, hvorledes der ved tilladelsens udløb, opgivelse, bortfald eller tilbagekaldelse skal forholdes med anlæg, der er etableret af rettighedshaveren.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1995, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 12 og 12a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 7, gælder ikke for nye tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter i henhold til § 5, som meddeles inden den 31. december 2012 for de områder, hvortil eneretten bortfalder den 8. juli 2012 ved udløbet af eneretsbevillingen af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter m.v. i Danmarks undergrund. Sådanne tilladelser skal meddeles på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende principper.«

§ 40. Loven træder i kraft den 1. juli 1981.

Stk. 2. Bevillinger og tilladelser, der er meddelt efter lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund med tilhørende overenskomster og aftaler opretholdes med de ændringer, der følger af denne lov. Bestemmelserne i §§ 19-22 finder dog ikke anvendelse på disse bevillinger m.v. § 13 i eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmark undergrund ændres ikke ved § 29. For oplysninger, der indsendes i henhold til § 34, stk. 1, finder de i bevillingerne m.v. fastsatte regler om fortrolighed fortsat anvendelse. Energiministe-

rens afgørelser om fastsættelse af indvindings tidspunkter efter § 14, jfr. § 10, og om ændringer af godkendte indvindingsplaner og regulering af indvinding efter § 15, stk. 2, kan for så vidt angår virksomhed, der udøves i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund med tilhørende protokoller og aftaler, af bevillingshaverne indbringes for det voldgiftsnævn, der er omhandlet i § 14, stk. 2, i bevillingen, jfr. bekendtgørelse nr. 372 af 7. november 1963, med senere aftalte ændringer.

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 94/22/EF
af 30. maj 1994**

om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum, samt artikel 66 og artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,²⁾

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; de for det indre markeds funktion nødvendige foranstaltninger bør vedtages;

i sin resolution af 16. september 1986⁴⁾ understregede Rådet, at et mål for Fællesskabets og medlemsstaternes energipolitik er at sikre bedre integration, uden hindringer for samhandelen af det indre energimarked med henblik på at forbedre forsyningsikkerheden, nedbringe

omkostningerne og styrke den økonomiske konkurrenceevne;

Fællesskabet er i vidt omfang afhængigt af import for så vidt angår forsyningen med kulbrinter; prospektering, efterforskning og produktion af ressourcerne i Fællesskabet bør derfor fremmes på den bedst mulige måde;

kulbrinteressourcerne på medlemsstaternes territorier er undergivet disses suverænitet og suverænitetsrettigheder;

Fællesskabet har undertegnet De Forenede Nationers havretskonvention;

der bør uden forskelsbehandling sikres adgang til og mulighed for at udøve virksomhed i forbindelse med prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter på betingelser, som fremmer konkurrencen i denne sektor, således at den bedst mulige prospektering, efterforskning og produktion af medlemsstaternes ressourcer fremmes, og der sker en styrkelse af integrationen på det indre energimarked;

med henblik herpå bør der fastsættes fælles regler, som sikrer, at procedurerne for tilladelse til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter er åbne for alle enheder, der har den nødvendige kapacitet; tildeling af tilladelser skal baseres på objektive, offentliggjorte kriterier; de betingelser, som gælder for tilladelsen, skal ligeledes være kendt på forhånd af alle de enheder, der deltager i proceduren;

¹⁾ EFT nr. C 139 af 2.6.1992, s. 12.

²⁾ EFT nr. C 19 af 25.1.1993, s. 128.

³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18. november 1992 (EFT nr. C 337 af 21.12.1992, s. 145). Rådets fælles holdning af 22. december 1993 (EFT nr. C 101 af 9.4.1994, s. 14) og Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 1994 (endnu ikke offentliggjort i EET).

⁴⁾ EFT nr. C 241 af 25.9.1986, s. 1.

medlemsstaterne skal fortsat have mulighed for at begrænse adgangen til og udøvelsen af de pågældende former for virksomhed ud fra samfundsmæssige hensyn samt at gøre sådan virksomhed afhængig af, at der erlægges en finansiel ydelse eller en ydelse i form af kulbrinter, idet regler for denne ydelse skal fastsættes, så den ikke griber ind i forvaltningen af enhederne; denne mulighed skal benyttes, uden at der derved forskelsbehandles; bortset fra de forpligtelser, der er knyttet til anvendelsen af denne mulighed, bør enhederne ikke pålægges betingelser og forpligtelser, som ikke er begrundet i behovet for at udøve denne virksomhed på behørig vis; kontrol med enhedernes virksomhed skal begrænses til, hvad der nødvendigt for at sikre, at disse forpligtelser og betingelser overholdes;

der bør ske en begrænsning af de områder, som en tilladelse dækker, og af tilladelsernes varighed, så det undgås, at en enkelt enhed får eneret til områder, hvor det vil være mere effektivt at lade flere enheder gennemføre prospektering, efterforskning og produktion;

medlemsstaternes enheder bør i tredjelande kunne få en behandling svarende til den, som enhederne fra de pågældende tredjelande får i Fællesskabet i henhold til dette direktiv; der bør fastsættes en procedure, der tager sigte herpå;

direktivet bør gælde for tilladelser, der udstedes efter den dato, fra hvilken medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv;

Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1970 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation¹⁾ og Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport- og telekommunikation²⁾ gælder for

enheder i energisektoren med hensyn til indkøbs-, bygge-, anlægs- og tjenesteydelseskontrakter; anvendelse af den alternative ordning i henhold til artikel 3 i direktiv 90/531/EØF er specielt betinget af, at tilladelserne i den medlemsstat, som anmoder om anvendelse af denne ordning, tildeles uden forskelsbehandling og på en gennemskuelig måde; en medlemsstat opfylder denne betingelse fra det øjeblik og så længe den overholder forpligtelserne i nærværende direktiv; direktiv 90/531/EØF bør derfor ændres;

Det fastsættes i artikel 36 i Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990, at der inden fire år skal foretages en revision af direktivets anvendelsesområde, især på baggrund af de fremskridt, der er gjort med hensyn til åbningen af adgangen til markederne og med hensyn til konkurrencen. Denne revision af anvendelsesområdet omfatter efterforskning og udvinding af kulbrinter.

Danmark befinder sig i en særlig situation, eftersom det er forpligtet til at optage forhandlinger om en eventuel fortsættelse af virksomheden efter udløbet af den koncession, der blev udstedt den 8. juli 1962, og som vedrører de områder, der opgives den 8. juli 2012; Danmark indrømmes derfor en undtagelse for disse områders vedkommende.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

1. »myndigheder«, offentlige myndigheder som defineret i artikel 1, nr. 1, i direktiv 90/531/EØF, som har beføjelse til at udstede en tilladelse og/eller kontrollere anvendelsen heraf;
2. »enhed«, enhver fysisk eller juridisk person eller enhver gruppe af sådanne personer, som anmoder om, eller vil kunne anmode om en tilladelse, eller som er i besiddelse af en sådan;

¹⁾ EFT nr. L 297 af 29.10.1990 s. 1.

²⁾ EFT nr. L 199 af 9.8.1993, s. 84.

3. »tilladelse«, enhver ved lov, administrativt eller ved aftale fastsat bestemmelse eller instrument, der er udstedt i medfør heraf, hvorefter myndighederne i en medlemsstat tildeler en enhed eneret til for egen regning og risiko at foretage prospektering og efterforskning af eller indlede produktion af kulbrinter i et geografisk område. Der kan udstedes tilladelse til hver enkelt aktivitet for sig eller til flere aktiviteter samtidig.

4. »offentlig enhed«, offentlig virksomhed som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/531/EØF.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne bevarer retten til at bestemme, hvilke områder inden for deres territorium der skal gøres tilgængelige for prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter.

2. Når et område gøres tilgængeligt for udøvelse af virksomhed som nævnt i stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der ikke finder forskelsbehandling sted mellem enhederne med hensyn til adgang til og udøvelse af disse former for virksomhed.

Medlemsstaterne kan dog af nationale sikkerhedshensyn forbyde adgang til og udøvelse af sådan virksomhed for en enhed, som faktisk kontrolleres af et tredjeland eller af statsborgere fra et tredjeland.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at tilladelserne tildeles efter en procedure, hvor alle interesserede enheder kan indgive ansøgning i overensstemmelse med enten stk. 2 eller stk. 3.

2. Proceduren indledes:

a) på myndighedernes initiativ ved en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger, der offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende mindst 90 dage inden ansøgningsfristens udløb, eller

b) ved offentliggørelse af en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger i De Europæiske Fællesskabers Tidende efter indgivelse af en ansøgning fra en enhed, jf. dog artikel 2, stk. 1. Andre interesserede enheder skal have en frist på mindst 90 dage efter offentliggørelsen til at indsende deres ansøgning.

Meddelelserne skal indeholde oplysning om tilladelsens art og hele eller en del af det geografiske område eller områder, en ansøgning vedrører eller kan vedrøre, samt om hvornår eller inden for hvilken frist tilladelsen forventes tildelt.

Hvis der gives fortrinsstilling til ansøgninger fra enheder, der består af en enkelt fysisk eller juridisk person, skal dette anføres i meddelelsen.

3. Medlemsstaterne kan tildele tilladelser uden at indlede en procedure efter stk. 2, når det område, for hvilket der ansøges om tilladelse,

a) er tilgængeligt permanent, eller

b) tidligere har været underkastet en procedure efter stk. 2, som ikke har ført til tildeling af en tilladelse; eller

c) er blevet opgivet af en enhed og ikke automatisk falder ind under litra a).

En medlemsstat, der ønsker at anvende dette stykke, skal senest tre måneder efter vedtagelsen af dette direktiv eller, når det drejer sig om medlemsstater, der endnu ikke har indført sådanne procedurer, straks sørge for, at der offentliggøres en meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende, hvori det oplyses, hvilke områder på statens territorium der er tilgængelige i henhold til dette stykke, og hvor der kan indhentes detaljerende oplysninger herom. Større ændringer i disse oplysninger skal offentliggøres i en supplerende meddelelse. Ansøgninger om tilladelse i henhold til dette stykke kan imidlertid først behandles efter offentliggørelsen af den pågældende meddelelse i henhold til ovenstående.

4. En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende bestemmelserne i stk. 1, hvis og i det omfang geologiske eller produktionsmæssige hensyn berettiger, at tilladelsen til et område tilde-

les indehaveren af en tilladelse i et tilstødende område. Den pågældende medlemsstat skal sikre, at indehaverne af tilladelser i alle øvrige tilstødende områder i sådanne tilfælde får mulighed for at indgive ansøgninger, og at de får tilstrækkelig tid hertil.

5. Følgende anses ikke for at være en tildeling af tilladelse i henhold til stk. 1:

- a) tildeling af en tilladelse, som udelukkende skyldes ændring i navn eller ejerskab for den enhed, som er i besiddelse af en eksisterende tilladelse, eller en ændring i denne enheds sammensætning eller overførsel af en tilladelse;
- b) tildeling af en tilladelse til en enhed, som er i besiddelse af en anden form for tilladelse, såfremt besiddelsen af sidstnævnte tilladelse indebærer ret til tildeling af førstnævnte tilladelse;
- c) en afgørelse, der træffes af myndighederne inden for rammerne af en tilladelse (uanset om den pågældende tilladelse er tildelt inden den i artikel 14 fastsatte dato, og som vedrører påbegyndelse, afbrydelse, forlængelse af eller ophør med virksomheden eller forlængelse af selve tilladelsen.

6. Uanset om procedurerne i stk. 2 er indledt, bevarer medlemsstaterne muligheden for at afslå at udstede tilladelse, under forudsætning af at dette ikke giver anledning til forskelsbehandling af enheder.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på følgende:

- a) Når opdelingen af de geografiske områder ikke er resultatet af en forudgående geometrisk opdeling af territoriet, fastlægges de forskellige områders areal på en sådan måde, at det ikke overstiger den størrelse, der er berettiget, for at virksomheden kan udøves på den bedst mulige måde set ud fra et teknisk og økonomisk synspunkt. Hvis der tildeles tilladelser i henhold til procedurerne i artikel 3, stk. 2, skal der fastsættes objektive kriterier med henblik herpå, som

stilles til rådighed for enhederne forud for indgivelsen af ansøgningerne.

- b) Tilladelsens varighed må ikke overstige det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den virksomhed, tilladelsen vedrører. Myndighederne kan dog forlænge tilladelsens varighed, når denne er utilstrækkelig til, at den pågældende virksomhed kan afsluttes, og virksomheden er gennemført i overensstemmelse med tilladelsen.
- c) Enheder har kun enerettigheder i det geografiske område, som tilladelsen omfatter, i det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den virksomhed, tilladelsen vedrører.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at

1. Tilladelser tildeles på grundlag af kriterier, der under alle omstændigheder vedrører:

- a) enhedernes tekniske og finansielle kapacitet, og
- b) den måde, hvorpå de har til hensigt at foretage prospektering og efterforskning og/eller at indlede produktion i det pågældende geografiske område, samt i givet fald
- c) den pris, som enheden er parat til at betale for at opnå tilladelsen, hvis tilladelsen udbydes til salg,
- d) andre relevante, objektive og ikke-diskriminerende kriterier med henblik på at foretage det endelige valg mellem ansøgningerne, hvis to eller flere ansøgninger har opnået samme resultat efter vurderingen på baggrund af kriterierne under litra a) og b) samt i givet fald litra c).

Myndighederne kan desuden ved bedømmelsen af ansøgningerne tage enhver form for manglende effektivitet eller manglende ansvar, som en enhed har udvist i forbindelse med tidligere tilladelser, i betragtning.

Bestemmer myndighederne sammensætningen af en enhed, som de kan tildele en tilladelse, skal de træffe bestemmelsen på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Bestemmer myndighederne, hvem der skal drive en enhed, som de kan tildele en tilladelse,

se, skal de træffe bestemmelsen på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Kriterierne udarbejdes og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende inden ansøgningsfristen begynder at løbe. Medlemsstater, der allerede har offentliggjort kriterierne i deres statstidende, kan nøjes med at offentliggøre en henvisning til deres statstidende i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Enhver ændring af kriterierne skal dog offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende i deres fulde ordlyd.

2. De betingelser og krav vedrørende udøvelse af eller ophør med virksomheden, som finder anvendelse på de enkelte typer af tilladelser i henhold til de love eller administrative bestemmelser, der er gældende på tidspunktet for indgivelse af ansøgningerne, uanset om de er fastsat i tilladelsen, eller om forudgående accept af dem er en betingelse for tildeling af tilladelsen, fastsættes og stilles til enhver tid til rådighed for de berørte enheder. I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), må de først stilles til rådighed fra det tidspunkt, hvor ansøgningerne kan indgives.

3. Enhver ændring i betingelserne og kravene, som foretages under proceduren, meddeles alle berørte enheder.

4. De kriterier, betingelser og krav, der er omhandlet i denne artikel, anvendes uden at der derved forskelsbehandles.

5. En enhed, hvis ansøgning om tilladelse ikke er blevet imødekommet, underrettes, hvis den ønsker det, om grundene til denne afgørelse.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne påser, at de i artikel 5, nr. 2, omhandlede betingelser og krav samt de detaljerede forpligtelser i forbindelse med udnyttelse af en specifik tilladelse udelukkende er begrundet i behovet for at sikre, at virksomheden i det område, for hvilket der er indgivet

ansøgning om tilladelse, gennemføres bedst muligt, i anvendelse af stk. 2, eller i erlæggelse af en finansiel ydelse eller en ydelse i form af kulbrinter.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser for og stille krav til udøvelsen af den virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, for så vidt det er begrundet i hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed, folkesundheden, transportsikkerheden, miljøbeskyttelsen, beskyttelsen af biologiske ressourcer og nationale skatte- og kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, anlæggenes og arbejdstagernes sikkerhed, den planlagte forvaltning af kulbrinteressourcerne (for eksempel den hastighed, hvormed kulbrinte opbruges, eller optimering af udvindingen heraf) eller behovet for at sikre afgifts-/skatteindtægter.

3. Bestemmelserne om erlæggelse af de ydelser, der er omhandlet i stk. 1, herunder eventuelle krav til statslig deltagelse, fastsættes af medlemsstaterne, således at det sikres, at enhedernes ledelse fortsat er uafhængig.

I de tilfælde hvor udstedelsen af tilladelser er betinget af statslig deltagelse i virksomheden, og hvor en juridisk person har fået til opgave at forvalte denne deltagelse, eller i de tilfælde hvor staten selv forvalter deltagelsen, kan hverken den juridiske person eller staten imidlertid hindres i at tiltage sig de rettigheder og påtage sig de forpligtelser, der er knyttet til en sådan deltagelse, og som svarer til omfanget af deltagelsen, forudsat at den juridiske person eller staten ikke får information om eller udøver nogen stemmeret ved afgørelser om enhedernes forsyningskilder, at den juridiske person eller staten sammen med en eller flere offentlige enheder ikke udøver en flertalsstemmeret over andre afgørelser, og at statens eller den juridiske persons stemme udelukkende bygger på gennemskuelige, objektive og ikke-diskriminerende principper og ikke forhindrer, at ledelsesmæssige beslutninger, som træffes af enheden, bygger på normale kommercielle principper.

Bestemmelserne i foregående afsnit forhindrer dog*) den juridiske person eller staten i at modsætte sig en afgørelse af indehaverne af en tilladelse, som ikke ville overholde de i tilladelsen angivne betingelser og krav med hensyn til statens udvindingspolitik eller økonomiske interesser.

Muligheden for at modsætte sig en afgørelse skal udøves ikke-diskriminerende, særlig for så vidt angår investeringsafgørelser og enhedernes forsyningskilder. Såfremt statens deltagelse i virksomheden forvaltes af en juridisk person, som også er indehaver af tilladelserne, skal medlemsstaten indføre ordninger, der kræver, at den juridiske person fører særskilte regnskaber over sin kommercielle rolle og sin rolle som forvalter af statens deltagelse, og som sikrer, at der ikke er nogen informationsstrøm fra den del af den juridiske person, som er ansvarlig for forvaltningen af statens deltagelse, til den del af den juridiske person, som selv er indehaver af tilladelser. Såfremt den del af den juridiske person, som er ansvarlig for forvaltningen af statens deltagelse, imidlertid antager den del af den juridiske person, som er indehaver af en tilladelse, som rådgiver, kan førstnævnte stille de oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at rådgivningsarbejdet kan udføres. Indehaverne af tilladelser, som oplysningerne vedrører, skal på forhånd oplyses om, hvilke oplysninger som vil blive givet på denne måde og have tilstrækkelig tid til at kunne rejse indvindinger.

4. Medlemsstaterne påser, at kontrollen med enheder, der er omfattet af en tilladelse, begrænses til det, der er nødvendigt for at sikre, at de i stk. 1 omhandlede betingelser, krav og forpligtelser overholdes. De træffer i særdeleshed de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at ingen enheder i kraft af love eller administrative bestemmelser eller i kraft af anden form for aftale eller kontrakt forpligtes til at afgive oplysninger om deres bestående eller planlagte forsyningskilder, medmindre myndighederne anmoder herom, og da udelukkende med henblik på de formål, der er nævnt i traktatens artikel 36.

Artikel 7

Love og administrative bestemmelser, hvori der forbeholdes en enkelt enhed ret til at opnå tilladelser i et bestemt geografisk område inden for en medlemsstats territorium, skal ophæves af de pågældende medlemsstater inden den 1. januar 1997, jf. dog bestemmelserne vedrørende eller indeholdt i individuelle tilladelser og bestemmelserne i artikel 3, stk. 5, litra b).

Artikel 8

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne generelle vanskeligheder af retlig eller faktisk art, som enhederne støder på i forbindelse med adgang til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter og gennemførelse heraf i tredjelande, og som de er blevet orienteret om. Medlemsstaterne og Kommissionen drager omsorg for, at forretningshemmeligheder respekteres.

2. Kommissionen aflægger senest den 31. december 1994 og derefter periodisk rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om situationen for enheder i tredjelande, samt om, hvilke fremskridt der gøres i eventuelle forhandlinger i henhold til stk. 3 med disse lande eller i internationale organisationer.

3. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de rapporter, der er omhandlet i stk. 2, eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland, for så vidt angår adgang til den i stk. 1 omhandlede virksomhed eller dens udøvelse, ikke giver EF-enheder en behandling svarende til den, som Fællesskabet giver enheder fra det pågældende tredjeland, kan Kommissionen fremsætte forslag til Rådet om at give den et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencemuligheder for Fællesskabets enheder. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

4. Under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 3, kan Kommissionen til enhver tid foreslå, at Rådet giver en eller flere medlemsstater tilladelse til at nægte at tildele en tilladelse til en enhed; som faktisk kontrolleres af det pågældende tredjeland og/eller statsborgere i dette tredjeland.

Kommissionen kan fremsætte et sådant for-

*) Note: I den danske direktivtekst mangler: »ikke«.

slag på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

Rådet træffer hurtigst muligt afgørelse med kvalificeret flertal.

5. De foranstaltninger, der træffes i henhold til nærværende artikel, berører ikke Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale aftaler om adgang til og udøvelse af virksomhed inden for prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter.

Artikel 9

Hver medlemsstat offentliggør og fremsender årligt en rapport til Kommissionen, som indeholder oplysninger om de geografiske områder, som er blevet åbnet for prospektering, efterforskning og produktion, om de tildelte tilladelser, hvilke enheder der har fået disse tilladelser og deres sammensætning, samt om de reserver, der skønnes at være på dens territorium.

Denne bestemmelse medfører ikke, at medlemsstaterne har pligt til at offentliggøre oplysninger, der falder ind under forretningshemmeligheden.

Artikel 10

Medlemsstaterne giver senest den 1. maj 1995 Kommissionen underretning om myndighederne. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om alle senere ændringer. Kommissionen offentliggør en liste over myndighederne og eventuelle ændringer heri i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 11

Dette direktiv finder anvendelse på tilladelser, som tildeles fra den i artikel 14 fastsatte dato.

Artikel 12

I artikel 3 i direktiv 90/531/EØF indsættes som stk. 5:

»5. Hvad angår udnyttelse af geografiske områder med henblik på prospekteringsprospektering eller udvinding af olie eller gas, gælder stk. 1-4 som følger fra den dato, hvor den pågældende medlemsstat har efterkommet bestemmelserne i Rådets direktiv 94/22/EF af 30.5.1994 om

betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter*):

- a) betingelserne i stk. 1 anses for at være opfyldt fra den pågældende dato, jf. dog stk. 3;
- b) fra den pågældende dato skal den i stk. 4 omhandlede medlemsstat kun meddele de bestemmelser, der vedrører overholdelse af betingelserne i stk. 2 og 3.

Artikel 13

Bestemmelserne i artikel 3 og 5 gælder ikke for nye tilladelser, som Danmark tildeler inden den 31. december 2012 for de områder, som opgives den 8. juli 2012 ved udløbet af den tilladelse, der blev tildelt den 8. juli 1962. De nye tilladelser skal tildeles på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende principper. Denne artikel skaber derfor ingen præcedens for medlemsstaterne.

Artikel 14

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. juli 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 15

Direktivet træder i kraft på dagen for dets offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. maj 1994

På Europa-Parlamentets vegne

E. Klepsch

Formand

På Rådets vegne

C. Szmitis

Formand

*) EFT nr. L 164 af 30.6.1994, s. 3.«